

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/34/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123227389
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6123227389.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov Mgr. Kataríny Katkovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcu: ALTHEA, s.r.o., IČO: 36 749 991, so sídlom Bystrická 54, 966 81 Žarnovica, zastúpený: Advokátska kancelária Krnáč, s. r. o., IČO: 47 232 293, so sídlom Námestie slobody 2, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. A. XXX, XXX XX A. A., zastúpená: Advokátska kancelária Líška & Partners, s.r.o., IČO: 47 235 926, so sídlom A. Hlinku 736/3, 965 01 Žiar nad Hronom, o zaplatenie 35 305,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 28C/59/2024-183 zo dňa 04. októbra 2024, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalobcu proti výroku II. rozsudok súdu prvej inštancie o d m i e t a.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. a v časti výroku II., ktorou žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 900,- Eur od 01. 09. 2021 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku p o t v r d z u j e.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku II., ktorou žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 175,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01. 09. 2021 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku IV. z r u š u j e a v r a c i a vec súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 900,- Eur (výrok I.). Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 175,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 075,- Eur od 01. 09. 2021 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok III.). Súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 98,5 % (výrok IV.).

2. V konaní sa žalobca žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumu 35 305,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01. 09. 2021 do zaplatenia. Žalobca uviedol, že žalovaná je jeho bývalá zamestnankyňa, ktorá pracovala na pozícii sanitárky. Žalovaná si neoprávnene a bez súhlasu žalobcu nepravidelne v intervale (zväčša 2 krát denne, ráno pred otvorením lekárne a na konci pracovného dňa, kedy mala vykonávať sanitáciu priestorov lekárne), vyberala finančné prostriedky z dvoch registračných pokladní, spolu vybral 35 305,- Eur. V roku 2017 v pokladniach chýbalo 50,- Eur, v roku 2018 - 16 280,- Eur, v roku 2019 - 16 925,- Eur a za obdobie január a február 2020 chýbalo 2 050,- Eur. Protiprávne konanie žalovanej bolo predmetom trestného konania.

3. Žalovaná poprela, že by neoprávnene a bez súhlasu žalobcu vyberala finančné prostriedky z registračných pokladní a tým získala majetkový prospech. Uviedla, že pracovala na pozícii sanitárky, a okrem toho na príkaz zamestnávateľa vykonávala aj iné práce, a to otváranie vchodových dvier celého zdravotného strediska, vykonávala prepočítanie počiatočného stavu pokladní, kde priebežne dosypávala mince, ale aj dopĺňala bankovky, aby bolo na vydávanie, čo sa vždy značilo na lístky. Ak nebol v pokladniach dostatok drobných na vydávanie, tak chodievala rozmieňať peniaze. Kupovala aj noviny, chodievala opravovať recepty k sestričkám, chystala odbery, chodievala na nákupy, kupovala čistiace potreby, ako aj tovar v papiernictve, chodila prefocovať, kupovať kvety, minerálku, kávu a podobne. Keď mala ísť rozmieňať peniaze, alebo na príkaz zamestnávateľa niečo kúpiť, tak nepoužívala vlastné peniaze, ale vždy jej zamestnávateľ povedal, že si má vybrať peniaze z pokladne. Takisto sa stávalo, že z pokladne vydávala zákazníkom peniaze alebo ju poslali, aby peniazmi z pokladne vyplatila kuriéra a podobne. Nielen ona, ale aj iné osoby manipulovali s pokladňami. Žiadne peniaze z pokladní neukradla. Poprela hodnovernosť sumáru finančných prostriedkov vyhotovených žalobcom za roky 2017 až 2020.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil skutkový stav, ktorý posudzoval podľa § 415. § 420 ods. 1, 3, § 442 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

5. Súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/34/2022 zo dňa 26. 09. 2023 bola žalovaná uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v období od 17. januára 2020 od 26. februára 2020 v Žarnovici v ALTHEA, s.r.o., v ktorej pracovala ako sanitárka, z registračných pokladní odcudzila finančnú hotovosť v jednotlivých dátumoch a časoch uvedených vo výroku rozsudku, čím spoločnosti ALTHEA, s.r.o., spôsobila škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške najmenej 900,- Eur. Súdom jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody a bola jej uložená povinnosť nahradiť poškodenému ALTHEA, s.r.o., škodu vo výške 900,- Eur. So zvyškom nároku na náhradu škody bol poškodený odkázaný na civilný proces.

6. Z vykonaného dokazovania dospel súd v trestnom konaní k záveru, že žalovaná mala oprávnenie na prístup k pokladniam iba ráno do otvorenia lekárne, kedy sa do pokladní napočítavali počiatočné stavy peňazí, pričom túto činnosť vykonávali aj iné pracovníčky, či majiteľka lekárne. Následne sa už žalovaná venovala práci, ktorá jej vyplývala z pracovnej náplne a nemala žiaden dôvod chodiť do pokladne. Podľa výpovedí zamestnancov lekárne obžalovaná mohla ísť rozmieňať peniaze, teda bankovky na drobnejšie mince, pokiaľ ju na to poverili nadriadení, avšak nebolo to pravidelne ani často. Mohlo sa stať, že majiteľka lekárne poslala žalovanú niečo kúpiť alebo aj rozmeniť peniaze, keď im chýbali drobné na vydávanie pre zákazníkov. Z výpovedí svedkov však nevyplývalo, že by to malo byť nejako pravidelne. Žiaden zo svedkov nepotvrdil, že by žalovanej niekto dával pokyny, aby išla vybrať peniaze priamo z pokladne. V prípravnom konaní boli doložené a analyzované kamerové záznamy z obdobia od 24. 01. 2020 do 26. 02. 2020, z ktorých boli zistené jednotlivé čiastkové útoky pokračovacieho prečinu krádeže, ktoré spáchala žalovaná v konkrétnych dňoch a časoch. Súd nemal žiadne dôvodné pochybnosti o tom, že žalovaná sa v uvedených prípadoch dopúšťala krádeží peňažných prostriedkov z pokladní lekárne ALTHEA. Žalovaná zámerne vyberala peňažné prostriedky z pokladní v časoch, kedy mala prístup do týchto priestorov, zväčša teda v skorších raňajších hodinách a potom zasa v neskorších poobedňajších hodinách, kedy chodievala do týchto priestorov upratovať. Svedkovia bez akýchkoľvek pochybností označili žalovanú za osobu, ktorá je zaznamenaná na kamerových záznamoch. Podľa zabezpečených kamerových záznamov sa podarilo identifikovať niektoré konkrétne peňažné čiastky, ktoré žalovaná odcudzila v celkovej sume 900,- Eur. Vo viacerých prípadoch však nie je možné na základe obrazového záznamu zistiť koľko, resp. aké bankovky či mince žalovaná z pokladní vyberala. Poškodení v konaní pred súdom ako dôkaz predložili aj kamerové záznamy z obdobia od 17. 01. 2020 do 23. 01. 2020, z ktorých po ich vykonaní na hlavnom pojednávaní súd konštatoval, že zaznamenávajú v podstate rovnaké konania žalovanej, ako tomu bolo v žalovanom období od 24. 01. 2020 do 26. 02. 2020, tzn. vyberanie peňažných prostriedkov z pokladní lekárne ALTHEA. Súd preto uvedené obdobie začlenil do skutkovej vety odsudzujúceho rozsudku. Podľa predložených kamerových záznamov nebolo však možné bližšie identifikovať aké peňažné sumy žalovaná konkrétne vyberá z pokladní v tom-ktorom čase a preto výšku škody spôsobenej krádežou súd neupravoval. Pokiaľ poškodení navrhovali, aby súd rozhodol o vine žalovanej aj za obdobie predchádzajúcich rokov 2018 a 2019 a ustálil výšku škody spôsobenej krádežou na sumu 35 305,- Eur, čo je celková výška schodku v lekárni za toto obdobie, súd takýto návrh neakceptoval, keďže trestné stíhanie sa viedlo za skutok vymedzený obdobím od 24. 01. 2020 do 26. 02. 2020.

7. Žalobou uplatnený nárok súd prvej inštancie po právnej stránke posúdil ako nárok na náhradu škody v zmysle Občianskeho zákonníka. Nárok okresný súd neposudzoval podľa ustanovení Zákonníka práce o náhrade škody, žalobcom neboli v konaní tvrdené predpoklady vzniku všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu, nejednalo sa o individuálny pracovný spor.

8. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná pracovala u žalobcu ako zamestnávateľa v lekární ALTHEA v C. na pozícii sanitárky od roku 2009 až do skončenia jej pracovného pomeru okamžitým skončením pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa zo dňa 26. 02. 2020. Žalobca tvrdil, že počas tohto obdobia, konkrétne od roku 2017 do 26. 02. 2020 dochádzalo k tomu, že v dvoch registračných pokladniach v lekární pri počítaní reálneho stavu finančnej hotovosti v nich na konci pracovných zmien boli zistené manká, respektíve chýbali peniaze v pokladniach oproti stavu hotovosti, ktorý v jednotlivých pokladniach mal byť na základe elektronického výstupu, konkrétne suma 35 305,- Eur spolu. Žalobca tvrdil, že škoda na jeho majetku vznikla tým, že práve žalovaná bez oprávnenia tieto peňažné prostriedky v danom období z pokladní vyberala a ponechávala si ich. Žalovaná uvedené poprela.

9. Súd prvej inštancie skúmal predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t. j. 1. porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), 2. vznik škody ako majetkovej ujmy, 3. existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vznikom škody a 4. zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil, pričom vychádzal z toho, že zavinenie sa pri tejto forme zodpovednosti predpokladá, ale za podmienok § 420 ods. 3 OZ sa škodca môže zodpovednosti zbaviť.

10. Pokiaľ sa jedná o porušenie právnej povinnosti (objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická či právnická osoba skutočne konala, či opomenula konať, a tým, ako konať mala, aby splnila povinnosť uloženú jej právnym predpisom alebo vyplývajúce z inej právnej skutočnosti) zo strany žalovanej bolo preukázané, že v období od 17. 01. 2020 do 26. 02. 2020 z registračných pokladní v lekární odcudzila finančnú hotovosť vo výške minimálne 900,- Eur, čím sa dopustila trestného činu krádeže. V tomto smere bol súd prvej inštancie zmysle § 193 CSP viazaný právoplatným odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/34/2022 zo dňa 26. 09. 2023 o tom, že bol spáchaný uvedený trestný čin, ako aj o tom, že ho spáchala žalovaná.

11. Súd prvej inštancie, vzhľadom na právoplatné rozhodnutie v trestnom konaní, ktorým bola uložená žalovanej povinnosť nahradiť poškodenej - žalobcovi ALTHEA, s.r.o., škodu vo výške 900,- Eur v súlade s § 230, § 161 ods. 1, 2 CSP konanie v časti o zaplatenie 900 Eur zastavil. Vo zvyšnej časti náhrady škody súd v trestnom konaní odkázal žalobcu ako poškodeného na civilné konanie.

12. Zo skutkovej vety v trestnom konaní vyplýva že v období od 17. 01. 2020 do 26. 02. 2020 sa žalovaná dopúšťala krádeže peňazí z pokladní žalobcu. Okresný súd uviedol, že pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaná takto protiprávne konala aj v predchádzajúcom období, už od roku 2017, bolo jeho úlohou v konaní tieto tvrdenia preukázať, keďže žalovaná ich popierala.

13. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že protiprávne konanie žalovanej, ako predpokladu vzniku jej zodpovednosti za škodu, spočívajúce v protiprávnom odsudzovaní peňažnej hotovosti z pokladní žalobcu v období pred 16. 01. 2020 nebolo v konaní preukázané. Kamerové záznamy, ktoré predložil žalobca, a ktoré boli vykonané ako dôkaz v trestnom konaní, aj v civilnom konaní pred súdom, zachytávajú len obdobie od 16. 01. 2020. Žiadny kamerový záznam, ktorý by zachytával žalovanú pri odcudzovaní peňazí z pokladní žalobcu v skoršom období, nebol predložený. Žiaden zo svedkov, a to ani v trestnom konaní nepotvrdil, že by žalovanú pri takomto protiprávnom konaní videli. Samotný žalobca potvrdil, že predtým ako videl konanie žalovanej na kamerovom zázname (vo februári 2020) nemal žiadne tušenie z akého dôvodu im v pokladniach dlhodobo chýbajú peniaze.

14. Protiprávne konanie žalovanej v období pred 16. 01. 2020 sa žalobca v konaní snažil preukázať len nepriamymi dôkazmi. Jedným z nich bolo poukazovanie na majetkové pomery žalovanej a jej výdavky, ktoré podľa tvrdení žalobcu presahovali jej príjmy. Na návrh žalobcu okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením údajov o majetku žalovanej, ktoré boli zabezpečené v trestnom konaní. Z týchto vyplynulo, že žalovaná mala vedený bežný účet vo D., E., založený v roku 2008, so zostatkom ku dňu 26. 11. 2021 vo výške 2 391,04 Eur, ako aj sporiaci účet založený v roku 2020, so zostatkom ku dňu 26. 11. 2021 vo

výške 360,09 Eur. Ku dňu 26. 11. 2021 tiež mala vložené peňažné prostriedky v podielových fondoch s aktuálnou hodnotou 7 267,47 Eur. Bolo tiež zistené, že žalovaná má vkladnú knižku v F. F., E. založenú v roku 2003, so zostatkom ku dňu 28. 12. 2021 cca 5 560,- Eur, pričom v období od 28. 12. 2016 do 28. 12. 2021 na nej neboli konávané žiadne vklady ani výbery. Žalovaná tiež bola disponentom bankového účtu D. XXX.B., E., s názvom E. G., založený v roku 2012, na ktorom zostatok nikdy nepresiahol 720,- Eur a na ktorý chodil E. G. dôchodok zo Sociálnej poisťovne, ktorý bol každý mesiac následne vyplatený v hotovosti poštovým doručovateľom. Pokiaľ sa jedná o žalobcom tvrdené výdavky žalovanej, ktoré mali presahovať jej príjmový štandard, žalobca uviedol rekonštrukciu strechy a nákup auta. Z oboznámenej výpovede svedkyne H. F., ktorá vypovedala v trestnom konaní okresný súd zistil, že žalovaná sa roky starala o jej tetu E. G., ktorá napísala závet, že pokiaľ sa o ňu žalovaná postará do konca života, tak jej bude patriť jej dom. Následne však už nechcela, aby sa o ňu žalovaná starala a šla do domova dôchodcov. Svedkyňa F. uviedla, že vie, že jej teta na svojom rodinnom dome opravovala strechu s tým, že jej s rekonštrukciou mala finančne pomôcť žalovaná, ale nevie o akú sumu sa má jednať.

15. Okresný súd dospel k záveru, že v konaní vzájomným vyhodnotením dôkazov nebolo možné dôjsť k nepochybnému záveru, že by výdavky žalovanej presahovali jej príjmy, resp. že by to svedčilo o jej protiprávnom konaní voči žalobcovi. Žalovaná uviedla, že mala ušetrené peniaze aj po jej matke, v minulosti dostala odstupné od iného zamestnávateľa a nebolo sporné, že cca do roku 2017 chodievala každoročne na brigády na zber úrody do zahraničia za účelom privyrobiť si, čo potvrdila aj svedkyňa I. J.. Aj pokiaľ od cca roku 2018 (za ktorý malo podľa tvrdení žalobcu vzniknúť manko v pokladniciach vo výške 16 280,- Eur a za ktoré podľa jeho tvrdení zodpovedá výlučne žalovaná) si žalovaná podľa evidencie dochádzky prestala brávať dlhšie dovolenky, z čoho žalobca vyvodil, že prestala chodiť na zahraničné brigády, vyhodnotením týchto nepriamych dôkazov nebolo možné dospieť ani v ich kombinácii s inými o protiprávnom konaní žalovanej v podobe vyberania peňazí z pokladní žalobcu. Pokiaľ sa jedná o samotnú finančnú a majetkovú situáciu žalovanej, žalovaná je osobou, ktorá je dlhodobo zapojená do pracovného procesu, vrátane zahraničných brigád, pričom za žalobcom tvrdené nadštandardné výdavky (príspevok na opravu strechy, resp. kúpa ojazdeného auta) nemožno vyhodnotiť ako také, na ktoré by v kontexte celkovej príjmovej situácie žalovanej za dlhé obdobie jednoznačne nemohli jej úspory stačiť.

16. Primárne však okresný súd uviedol, že pokiaľ by aj žalobcovi skutočne chýbala v registračných pokladniciach v jeho prevádzke nejaká hotovosť oproti stavu, ktorý by v pokladniciach podľa ich elektronickej evidencie tržieb mal byť (pozn. žalovaná spochybňovala vierohodnosť žalobcom vedených záznamov o stave hotovosti), na základe vykonaného dokazovania v žiadnom prípade nemožno dospieť k záveru, že by za úplne všetku takto chýbajúcu hotovosť v pokladniciach zodpovedala žalovaná. Je všeobecne známym faktom, že v obchodných prevádzkach vzniká v pokladniciach bežne určité manko, t.j. na konci pracovnej zmeny, niekedy je v nich o niečo menej hotovosti, ako by malo byť, k čomu dochádza napr. pri nesprávnom vydávaní pracovníkom pokladne. Konateľ žalobcu aj svedkyňa J. potvrdili, že občas k určitému manku v pokladniciach dochádza aj v čase, keď už žalovaná u žalobcu nepracuje. Nebolo tiež sporné, že k pokladniciam mali fyzický prístup v žalovanom období okrem žalovanej aj iní pracovníci lekárne, u ktorých navyše (na rozdiel od žalovanej) bola práca s pokladňami a hotovosťou pri predaji tovaru ich hlavnou pracovnou náplňou. Za takéhoto stavu nie je možné dospieť k záveru o tom, že za úplne celú chýbajúcu sumu v pokladniciach za niekoľko rokov žalovaného obdobia („do posledného centa“ za celé žalobcom tvrdené manko 35 305,- Eur) zodpovedá práve žalovaná tým, že celú takúto sumu vybrala bez oprávnenia z pokladní. Uvedené je samo osebe ťažko uveriteľné a odtrhnuté od reality, keďže k určitému manku dochádza aj po odchode žalovanej zo zamestnania. Pri neexistencii priamych dôkazov (napr. v podobe kamerových záznamov, na ktorých by bolo vidieť žalovanú vziať z pokladní celú žalovanú sumu, resp. v podobe výpovedí svedkov, ktorí by ju videli) nemožno dospieť k záveru o tom, že by to bola práve a len žalovaná, ktorá by zodpovedala za celé niekoľkoročné manko v pokladniciach žalobcu. Pokiaľ čo len časť z chýbajúcej sumy 35 305,- Eur vznikla zavinením inej osoby (napr. nedôslednosťou pri vydávaní hotovosti zákazníkovi), nie je možné zaviazat' žalovanú na zaplatenie celej uvedenej sumy len preto, že kamerovými záznamami bolo zistené, že v určitom období (17. 01. 2020 až 26. 02. 2020) vybrala peniaze z pokladní bez oprávnenia. Okresný súd dospel k záveru, že v tomto smere sa žalobca dostal do dôkaznej núdze a nepodarilo sa mu preukázať protiprávnosť konania žalovanej vo vzťahu k vzniku celej škody (žalovanej sumy 35 305,- Eur), a teda ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a tým, že by k jej vzniku v úplne celej výške malo dôjsť práve v dôsledku protiprávneho konania výlučne žalovanej. Súd nemôže stanoviť výšku škody, za ktorú by mala zodpovedať žalovaná nejakou formou odhadu určitej časti z celej žalovanej sumy.

17. Záver o zodpovednosti žalovanej za škodu nebolo možné vyvodiť ani z vykonaných, resp. navrhovaných nepriamych dôkazov (skúmanie majetkových pomerov žalovanej, resp. jej dochádzky, vrátane prípadného vyžiadania jej daňových priznaní). Okresný súd v tomto smere ani nevyhoviel dôkazným návrhom žalobcu, pretože dospel k záveru, že pri neexistencii priamych dôkazov v prejednávanej veci nebolo navrhnuté dokazovanie spôsobilé jednoznačne preukázať všetky predpoklady zodpovednosti žalovanej za škodu, najmä protiprávnosť jej konania vo vzťahu k celej tvrdenej výške škody, ako ani príčinnú súvislosť jej konania so vznikom celej tvrdenej škody. Pre úplnosť súd prvej inštancie uviedol, že samotný vznik škody v určitej výške žalobca preukazoval tabuľkami, ktoré si vytvoril on sám ručným písaním do zošita na dennej báze, kde mal porovnávať predpokladaný stav hotovosti v jednotlivých pokladniach (ktorý vyplynul z elektronického výstupu z pokladne) s reálnym stavom (ktorý vyplynul pri manuálnom prepočítaní hotovosti). Bolo zistené, že pri jednotlivých dňoch nie vždy tento údaj korešponduje s údajmi uvedenými v tabuľkách, ktoré pre účely trestného konania spracovala svedkyňa I. J. prepísaním údajov zo zošita do počítača (napr. dňa 08. 01. 2020 pri pokladni č. 1), čo vysvetlila tým, že sa mohla pri prepisovaní pomýliť, pričom správne majú byť údaje v zošite. Žalovaná vierohodnosť týchto záznamov žalobcu vo vzťahu ku skutočnej výške škody spochybňovala. Aj v trestnom konaní nebola výška škody ustálená na základe záznamov žalobcu, ale na základe toho, že konanie žalovanej pri neoprávnenom vyberaní peňazí z pokladní v konkrétnej (identifikovateľnej) výške bolo vidieť na kamerovom zázname a výška škody bola ustálená na základe týchto záznamov ako priamych dôkazov jej konania. V teraz prejednávanej veci okresný súd nepovažoval pre rozhodnutie za podstatné zaoberať sa detailne výpovednou hodnotou záznamov žalobcu, keďže žalobca nepreukázal predpoklady zodpovednosti žalovanej za škodu v podobe protiprávnosti jej konania a príčinnej súvislosti vo vzťahu k celej tvrdenej výške škody.

18. Súd prvej inštancie uviedol, že z kamerových záznamov v trestnom konaní sa podarilo identifikovať, že žalovaná v období od 24. 01. 2020 do 26. 02. 2020 neoprávnenne vzala z pokladní žalobcu sumu 900,- Eur. Pokiaľ bolo na kamerových záznamoch z tohto obdobia vidieť, že vzala ešte ďalšiu hotovosť, v konkrétnych prípadoch nebolo možné identifikovať počet a nominálnu hodnotu bankoviek, resp. mincí, preto v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku je uvedené, že spôsobila škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške minimálne 900,- Eur. Súd v trestnom konaní na hlavnom pojednávaní prehral aj záznamy za obdobie od 17. 01. 2020 do 23. 01. 2020 a konštatoval, že zaznamenávajú v podstate rovnaké konanie žalovanej ako záznamy z obdobia 24. 01. 2020 až 26. 02. 2020, preto uznal žalovanú za vinnú z krádeže páchanej od 17. 01. 2020 do 26. 02. 2020, čím je súd v prejednávanej veci viazaný. Súd v trestnom konaní však na záznamoch za obdobie 17. 01. 2020 až 23. 01. 2020 neidentifikoval konkrétne odcudzené sumy, preto výšku škody ponechal vo výroku nezmenenú (najmenej 900,- Eur).

19. V prejednávanej veci okresný súd na pojednávaní na návrh žalobcu vykonal dokazovanie prehratím kamerových záznamov, ktoré žalobca doložil a zistil, že zachytávajú obdobie od 16. 01. 2020 do 23. 01. 2020. Okresný súd z nich zároveň identifikoval, že žalovaná z registračných pokladní žalobcu odcudzila - dňa 16. 01. 2020 v čase o 15:42 hod. sumu 10,- Eur,
- dňa 17. 01. 2020 v čase o 6:46 hod. sumu 10,- Eur a v čase o 14:00 hod. sumu 35,- Eur,
- dňa 20. 01. 2020 v čase o 6:42 hod. sumu 10,- Eur, v čase o 15:09 hod. sumu 20,- Eur a v čase o 15:19 hod. sumu 10,- Eur,
- dňa 21. 01. 2020 v čase o 15:41 hod. sumu 20,- Eur,
- dňa 22. 01. 2020 v čase o 6:39 hod. nestotožnenú sumu a v čase o 15:00 hod. sumu 50,- Eur,
- dňa 23. 01. 2020 v čase o 6:41:10 hod. nestotožnenú sumu a v čase o 6:41:41 hod. sumu 10,- Eur.
Spolu tak súd z kamerových záznamov na pojednávaní identifikoval, že žalovaná v uvedených časoch od 16. 01. 2020 do 23. 01. 2020 z registračných pokladní žalobcu odcudzila sumu 175,- Eur. V tejto časti mal okresný súd preukázané splnenie všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti žalovanej za škodu. Jednalo sa o protiprávne konanie, keďže pokiaľ sa jedná o skutky za obdobie od 17. 01. 2020 do 23. 01. 2020 bola už odsúdená za krádež a pokiaľ sa jedná o jej konanie dňa 16. 01. 2020 toto je totožné a tiež nie sú dôvodné pochybnosti o jeho protiprávnosti. Vznik škody vo výške 175,- Eur je preukázaný, keďže odcudzená suma bola preukázaná z kamerových záznamov. Zavinenie žalovanej bolo tiež konštatované v odsudzujúcom rozsudku, resp. sa predpokladá a žalovaná sa nijako nevyvinila. Príčinná súvislosť tiež jednoznačne vyplýva z kamerových záznamov, keďže práve neoprávneným privlastnením si hotovosti z pokladní v uvedenom období vznikla žalobcovi škoda v uvedenej výške. V konaní teda bola preukázaná zodpovednosť žalovanej v zmysle § 420 ods. 1 OZ za škodu spôsobenú žalobcovi vo výške 175,- Eur v období od 16. 01. 2020 do 23. 01. 2020 a Okresný súd zaviazal žalovanú na nahradenie uvedenej škody žalobcovi.

20. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný.

21. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal súd prvej inštancie žalobcovi aj úrok z omeškania zo sumy náhrady škody 175,- Eur od 01. 09. 2021 do zaplatenia, ako zo sumy náhrady škody vo výške 900,- Eur, na ktorú bola zaviazaná v trestnom konaní, v ktorom súd nerozhodol o úroku z omeškania z uvedenej sumy.

22. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1, 2 § 262 CSP podľa pomeru úspechu strán sporu.

23. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie žalobca aj žalovaná v súlade s § 355 ods. 1 CSP, v lehote v súlade s § 362 ods. 1 CSP.

23.1 Žalobca, v odvolacom konaní zastúpený advokátom, v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti rozsudku v celom rozsahu, a to proti výrokom I. až IV. Uviedol, že odvolanie podáva podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP. Navrhol rozsudok v súlade s § 388 CSP zmeniť v časti výrokov I. až IV. tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 35 305,- Eur spolu s úrokom z omeškania a nahradiť trovy konania, prípadne rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie je arbitrárny, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

23.1.1 V odvolaní žalobca namietal, že súd sa dôkladne neoboznámil so skutkovým stavom veci, vykonané dôkazy nevyhodnotil v súlade s procesnými zásadami, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, z vykonaných dôkazov neboli jednoznačne preukázané skutočnosti vyplývajúce z odôvodnenia rozsudku. Odôvodnenie rozsudku je nepresvedčivé, zmätočné a preto nie je možné právny názor súdu považovať za zdôvodnený vyčerpávajúcim spôsobom. Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nesprávne vec právne posúdil. Pri žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú súdom prijaté skutkové závery, rozsudok súdu prvej inštancie je arbitrárny.

23.1.2 Žalobca namietal, že súd v dostatočnom rozsahu nezistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávaneho sporu. Z vykonaneho dokazovania vyplynulo, že žalovaná si bez vedomia žalobcu neoprávnene vybrala finančné prostriedky z dvoch pokladní žalobcu, pričom tieto finančné prostriedky používala vo svoj prospech. Takýmto vedomím a úmyselným konaním žalovaná spôsobila žalobcovi škodu vo výške presahujúcej 35 000,- Eur. Existencia protiprávneho konania žalovanej spočívajúceho v neoprávnenom prisvojovaní si bankoviek a mincí z pokladní žalobcu, a teda spáchanie trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona žalovanou vyplýva taktiež z právoplatného rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/34/2022 zo dňa 26. 09. 2023. V trestnom konaní bolo preukázané a z rozsudku v trestnom konaní to aj vyplýva, že žalovaná zámerné vybrala peňažné prostriedky z pokladní v časoch, kedy mala prístup do týchto priestorov, zväčša v skorších ranných hodinách pred otvorením lekárne a potom zasa v neskorších poobedňajších hodinách, kedy chodievala do týchto priestorov upratovať.

23.1.3 Žalobca v odvolaní poukázal na to, že sumár finančných prostriedkov absentujúcich v pokladniach žalobcu v období, kedy žalovaná u neho pracovala, t. j. od roku 2017 do roku 2020 je vo výške 35 305,- Eur. Vykonaným dokazovaním výšku pred civilným súdom preukázal sledom nepriamych dôkazov, a to:

- internou evidenciou žalobcu o chýbajúcej hotovosti v pokladniach,
- dennými a mesačnými uzávierkami z dvoch pokladní,
- dochádzkovými listami, týkajúcimi sa dochádzky žalovanej,
- výsluchom štatutárnych zástupcov žalobcu,
- výsluchom svedkyne I. J.,
- výpisom z bankových účtov žalovanej, z ktorých vyplynuli nadštandardné úspory žalovanej s ohľadom na jej príjmové pomery,

a prostredníctvom priamych dôkazov, ktorými sú:

- rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4C/34/2022 zo dňa 26. 09. 2023,
- kamerové záznamy za obdobie od 16. 01. 2020 do 26. 02. 2020, ktoré jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukazujú, že žalovaná neoprávnene vybrala finančné prostriedky z pokladní žalobcu, čím

sa dopustila porušenia ust. § 212 Trestného zákona a zároveň porušila § 514 Občianskeho zákonníka, keď konala úmyselne tak, že žalobcovi vznikla škoda,

- preukázané porušenie § 81 písm. e) Zákonníka práce, podľa ktorého je zamestnanec povinný hospodáriť riadne s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ, a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa.

23.1.4 Žalobca mal za to, že v konaní preukázal predpoklady ust. § 420 OZ a preto je možné považovať rozsudok súdu prvej inštancie za nejednoznačný a nepreskúmateľný. Hodnotením nepriamych dôkazov okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nepriame dôkazy preukázané vykonaným dokazovaním spolu vzájomne súvisia a podporujú sa, sú navzájom súladné a v tejto vzájomnej previazanosti nepripúšťajú iný logický spôsob priebehu udalostí ako ten, že bez pochybností vedú k nesprávnemu preukázaniu dokazovanej skutočnosti, a to zodpovednosti žalovanej za škodu vo výške 35 305,- Eur. Nepriamym dôkazom je taký dôkaz, ktorý dokazuje skutočnosť inú, ale takú, z ktorej je možné usudzovať, či sa stala alebo nestala skutočnosť, ktorá je predmetom dokazovania, objasňuje teda dokazovanú skutočnosť pomocou inej skutočnosti, ktorá má k dokazovanej skutočnosti len nepriamy vzťah. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/2682/2013. Žalobca uviedol, že v predmetnej veci nie sú žalobcom tvrdené skutočnosti podložené výlučne nepriamymi dôkazmi, ale súborom priamych dôkazov a dôkazov nepriamych. Každý priamy dôkaz bol súd povinný vyhodnotiť aj v spojení s ďalšími nepriamymi dôkazmi a uvážiť, či tieto dôkazy tvoria systém, ktorého jednotlivé články sú v súlade medzi sebou aj s dokazovanou skutočnosťou, čo v tejto sporovej veci nenastalo. Konanie má preto vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

23.1.5 V odvolaní tiež žalobca namietal, že konateľka žalobcu navrhla na pojednávaní 20. 08. 2024 doplniť dokazovanie o výsluch svedkyne H. F., ktorá sa mala vyjadriť k oprave strechy na dome, ktorý mala financovať žalovaná. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalobca má za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Pokiaľ súd odmietol tento dôkaz vykonať, nedostatočne zistil skutkový stav veci, aj preto je možné jeho rozhodnutie považovať za nesprávne (ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP).

23.2 Žalovaná podala odvolanie proti výrokom II. a IV. rozsudku. Navrhla napadnutý rozsudok zmeniť v napadnutej časti tak, že súd žalobu zamietne a prizná žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

23.2.1 V odvolaní žalovaná poukázala na to, že v trestnom konaní bolo vykonané dokazovanie z kamerových záznamov a bolo identifikované, že žalovaná v období od 24. 01. do 26. 02. 2020 neoprávnene vzala z pokladni sumu 900,-Eur. Súd v trestnom konaní na hlavnom pojednávaní prehrával aj záznamy od 17. 01. 2020 do 23. 01. 2020, pričom za toto obdobie súd neidentifikoval konkrétne odcudzené sumy, a preto výšku škody ponechal vo výroku nezmenenú. Žalovaná v odvolaní poukazovala na to, že aj keď trestný súd bankovky nevedel identifikovať, tak civilnému súdu sa to podarilo za obdobie od 16. 01. 2020 - 23. 01. 2020 spolu v sume 175,- Eur. Spochybnila súdom vykonanú identifikáciu bankoviek, ktorú nevedel vykonať súd v trestnom konaní.

23.2.2 Žalovaná namietala, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevyrovnal s jej obranou, že okrem práce sanitárky vykonávala na príkaz zamestnávateľa aj iné práce, okrem iného vyberala na pokyn zamestnávateľa bankovky z pokladne v prípade, ak bolo potrebné rozmeniť bankovky na mince, chodievala nakupovať rôzny drobný tovar, napríklad noviny, čistiace potreby, tovar do papiernictva, kupovala kvety, minerálky, kávu a podobne. Vždy, keď išla na nákup alebo rozmieňala peniaze, vzala bankovky z pokladne. Keby okrem obrazového záznamu existoval aj zvukový záznam, bolo by zrejmé, že konala na pokyn zamestnávateľa. Na preukázanie svojich tvrdení navrhla dôkazy dňa 20. 09. 2024, žiadala oboznámiť výpovede svedkov v trestného konania, resp. oboznámiť ich výpovede zo zápisnice z hlavných pojednávaní, pričom konkrétne uviedla mená a priezviská svedkov, ako aj skutočnosti, ktoré v trestnom konaní potvrdili, a ktoré potvrdzujú pravdivosť ňou uvádzaných skutočností. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a žiadnym spôsobom nezdôvodnil prečo takéto dôkazy nevykonal, resp. prečo im neprikladal žiadnu vážnosť.

23.3 Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že táto ignoruje skutočnosť, že bola v trestnom konaní uznaná za vinnú z daného trestného činu na základe opísaného skutku. Tvrdenia žalovanej, že okrem práce sanitárky vyberala na pokyn zamestnávateľa z pokladne bankovky a podobne, sú nepravdivé, zavádzajúce, nečestné, v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko konanie žalovanej zachytené aj kamerovým systémom je odlišné od konania, ktoré popisuje žalovaná. Na kamerových záznamoch je možné jednoznačne vidieť, ako si žalovaná potajme vyberá peniaze z pokladni žalobcu a tieto si vkladá do vrečka tak, aby ju pritom nikto nevidel. Vyberanie peňazí robila žalovaná nepochybne vedome a cielene, napr. popri tom ako zmývala podlahu pri pokladniach.

23.4 Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázala na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Poukázala na to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

23.5 Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej k jeho odvolaniu zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii.

23.6 Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu k jej odvolaniu zotrvala na svojich vyjadreniach.

24. Krajský súd, ako súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom podľa ust. § 380 ods. 1, 2 CSP a viazanosti ust. § 379 CSP, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne vo výroku I., III. a v časti výroku II. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a § 391 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti výroku II. zrušil a vrátil mu vec v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd zrušil aj výrok IV., t. j. závislý výrok, v ktorom súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

25. Predtým než odvolací súd pristúpil k preskúmaniu rozhodnutia, skúmal či sú splnené podmienky na prejednanie veci v odvolacom konaní. Odvolanie podané žalobcom proti výrokom I. až IV. posúdil podľa § 124 ods. 1 CSP, pričom z odvolania žalobcu jednoznačne vyplýva, že sa odvoláva aj proti výroku II., ktorým bola uložená žalovanej povinnosť žalobcovi zaplatiť sumu 175,- Eur a príslušenstvo, v tejto časti nebolo rozhodnuté v neprospech odvolateľa - žalobcu, týmto výrokom odvolateľ - žalobca nebol po procesnej stránke negatívne dotknutý, a preto odvolací súd odvolanie žalobcu proti výroku II. odmietol podľa § 386 písm. b) CSP ako podané neoprávnenou osobou.

26. Odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie nezistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

27. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie dôvody žalobcu a žalovanej uvedené v ich odvolaniach.

28. Predmetom konania je nárok uplatnený žalobcu na náhradu škody voči žalovanej.

29. Po preskúmaní odvolacích dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní dospel odvolací súd k záveru, že tieto nespôsobujú vecnú nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

29.1 Žalobca podal odvolanie do výroku I., ktorým súd konanie v časti o zaplatenie sumy 900,- Eur zastavil z dôvodu, že o danej časti predmetu konania bolo už právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4C/34/2022 zo dňa 26. 09. 2023, ktorým bola žalovanej - obžalovanej v trestnom konaní, uložená povinnosť nahradiť poškodenému - žalobcovi škodu vo výške 900,- Eur. Súd prvej inštancie správne uvedené posúdil v zmysle § 230 CSP za použitia § 161 ods. 1, 2 CSP, keď dospel k záveru, že vo veci bolo právoplatne v tejto časti rozhodnuté a nemôže o nej rozhodovať znova. Svoje rozhodnutie v tejto časti okresný súd odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odvolanie žalobcu v tejto časti nie je dôvodné, a preto odvolací súd potvrdil výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie.

29.2 V ďalšom odvolací súd na základe odvolania žalobcu preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým výrokom III. rozhodol tak, že žalobu v prevyšujúcej časti zamietol (t.j. nad sumu 175 Eur a príslušenstvo priznanú žalobcovi výrokom II.).

29.2.1 Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v časti v ktorej okresný súd zamietol žalobu vo zvyšku výrokom III. V súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Dôvody, pre ktoré tak urobil správne rozobral v odôvodnení rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

29.2.2 Odvolanie žalobcu nepoukazuje na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu rozhodnutia v tejto časti.

29.2.3 Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd, vzhľadom na odvolacie dôvody uvedené žalobcom udáva, že súd prvej inštancie v súlade s § 215 CSP rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, skutkový stav subsumoval pod správne normy hmotného práva, ktoré správne interpretoval.

29.2.4 Žalobca v odvolaní namietal nesprávnosť rozhodnutia (výrok III.) z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, pretože zle vyhodnotil dôkazy, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam vyhodnotením nepriamych a priamych dôkazov, nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, odôvodnenie rozhodnutie je nepresvedčivé, zmätočné arbitrárne, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

29.2.5 Predmetom konania je nárok žalobcu uplatnený voči žalovanej titulom náhrady škody, ktorého oprávnenosť súd prvej inštancie správne skúmal podľa predpokladov hypotézy ustanovenia § 420 OZ. V danej veci záviselo rozhodnutie súdu prvej inštancie na posúdení otázky, či žalovaná zodpovedá za škodu, ktorá vznikla žalobcovi tým, že žalobca vykázal rozdiel medzi skutočným stavom v pokladniach a stavom aký mal v pokladniach byť.

29.2.6 Odvolací súd zdôrazňuje, že okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. V konaní o náhradu škody je dôkazné bremeno tvrdenia - 1. porušenia právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), 2. vznik škody ako majetkovej ujmy, 3. existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vznikom škody na žalobcovi. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil, sa pri tejto forme zodpovednosti predpokladá. Za podmienok podľa § 420 ods. 3 OZ sa škodca môže zodpovednosti zbaviť (dôkazné bremeno je na škodcovi).

29.2.7 Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým tvrdeniam, ide o tzv. skutkové vady rozhodnutia. Odvolateľ v podstate namietal, že súd nesprávne vyhodnotil dôkazy, a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietal, že v konaní preukázal sledom nepriamych dôkazov (internou evidenciou žalobcu o chýbajúcej hotovosti v pokladniach, dennými a mesačnými uzávierkami z dvoch pokladní, dochádzkovými listami, výsluchom štatutárnych zástupcov žalobcu, výsluchom svedkyne I. J., výpisom z bankových účtov žalovanej), ako aj priamych dôkazov (rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/34/2022 zo dňa 26. 09. 2023, kamerovými záznamami za obdobie od 16. 01. 2020 od 26. 02. 2020 a porušením § 81 písm. e/ Zákonníka práce), že všetky predpoklady zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka preukázal.

29.2.8 Odvolací súd udáva, že súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená tromi príčinami, ktorými sú chybné vyhodnotenie návrhov na vykonanie dôkazov, nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov, alebo predpoklad „dotvorenia“ skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany, či prostriedkami procesného úkonu.

29.2.9 Pokiaľ ide o nevykonanie relevantných navrhnutých dôkazov, súd pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia, a ktorého vykonanie je prípustné. Žalobca v odvolaní namietal, že na pojednávaní dňa 20. 08. 2024 bolo navrhnuté doplnenie dokazovania o výsluch svedkyne H. F., ktorá sa mala vyjadriť k oprave strechy na dome, ktorý mala financovať žalovaná, pričom toto dokazovanie súd nevykonal. Odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie v bode 30. odôvodnenia rozhodnutia uviedol, že z oboznámenia výpovede svedkyne H. F., ktorá vypovedala v trestnom konaní vyplynulo, že žalovaná sa roky starala o jej tetu E. G., ktorá napísala závet, že pokiaľ sa o ňu žalovaná postará do konca života, tak jej bude patriť jej dom. Následne však už nechcela, aby sa o ňu žalovaná starala a šla do domova dôchodcov. Svedkyňa F. uviedla, že vie, že jej teta na svojom rodinnom dome opravovala strechu s tým, že jej s rekonštrukciou mala finančne pomôcť žalovaná, ale nevie o akú sumu sa malo jednať. Odvolací súd udáva, že zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 20. 08. 2024 vyplýva, že konateľka žalobcu navrhla doplniť dokazovanie aj výsluchom svedkyne H. F., ktorá by sa podľa jej návrhu mala vyjadriť k oprave strechy na dome, ktorý mala financovať žalovaná. Súd prvej inštancie na pojednávaní v zmysle § 204 CSP oboznámil doslovným prečítaním časti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/34/2022, v odôvodnení ktorého bola prepísaná výpoveď svedkyne H. F.. Vzhľadom na zistenie skutkového stavu vykonaným dokazovaním okresným súdom, ktoré bolo v rozsahu na akú skutočnosť bol navrhnutý dôkaz výsluchom svedkyne, nedošlo k sťaženiu dôkaznej pozícii žalobcu, čo by sa odrazilo v neunesení jeho dôkazného bremena a ani sa neodôvodnene nevzdáva od želanej a nožnej miery zistenia skutkového stavu, nakoľko bolo zistené, a to nesporne, že svedkyňa sa vedela vyjadriť k oprave strechy len v tom rozsahu, že s rekonštrukciou mala finančne pomáhať žalovaná, ale nevie o akú sumu sa má jednať. Žalobca nenavrhol svedkyňu na zistenie iných skutkových okolností, ktoré by mali byť jej výsluchom zistené a ktoré by zmenili zistený skutkový stav, nedošlo tak k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

29.2.10 Pokiaľ žalobca - odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd poukazuje na to, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudkov. Voľné hodnotenie dôkazov súdom, prirodzene, neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti (relevancia vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam), zákonnosti a pravdivosti (hodnovernosť zdroja). Všetky dôkazy súd hodnotí vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

29.2.11 Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie, dôkazy vyhodnotil podľa zákonných kritérií (§ 191 ods. 1 CSP) a na základe toho ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodnutí vychádzal. Odvolací súd v hodnotení dôkazov zo strany súdu prvej inštancie nezistil žiadny rozpor s princípom formálnej logiky a so zákonnými procesnými pravidlami. V bode 29, 30, 31 súd prvej inštancie uviedol svoju úvahu ohľadne zistenia skutkového stavu na základe priamych aj nepriamych dôkazov a tiež právne posúdenie, na základe čoho dospel k záveru o neunesení dôkazného bremena žalobcom. Súd prvej inštancie vecne správne posúdil vec, keď v zamietnutej časti dospel k záveru, že žalobca nepreukázal v tejto časti uplatneného nároku porušenie povinnosti žalovanou, ani príčinnú súvislosť medzi porušením jej povinnosti a tvrdenou vzniknutou škodou. Okresný súd uviedol, že nemožno dospieť k záveru, že by za úplne všetku chýbajúcu hotovosť v pokladniach zodpovedala žalovaná, skutočnosť, že v obchodných prevádzkach vzniká v pokladniach bežne určité manko nerozporoval ani žalobca. Súd prvej inštancie poukázal tiež na to, že k pokladniam mali fyzický prístup v žalovanom období, okrem žalovanej aj iní pracovníci lekárne, u ktorých navyše (na rozdiel od žalovanej) bola práca s pokladňami a hotovosťou pri predaji tovaru ich hlavnou pracovnou náplňou. Za takéhoto stavu nie je možné dospieť k záveru o tom, že za úplne celú chýbajúcu sumu v pokladniach za niekoľko rokov žalovaného obdobia, zodpovedá práve žalovaná tým, že celú takúto sumu vybrala bez oprávnenia z pokladní. Okresný súd dospel k správne záveru, že vzhľadom na uvedené pri neexistencii priamych dôkazov (napríklad v podobe kamerových záznamov, na ktorých by bolo vidieť žalovanú vziať z pokladne celú žalovanú sumu, resp. v podobe výpovedí svedkov, ktorí by ju videli) nemožno dospieť k záveru o tom, že by to bola práve a len žalovaná, ktorá by zodpovedala za celé niekoľkoročné manko v pokladniach žalobcu. Tiež okresný súd poukázal na to, že nie je možné zaviazat žalovanú na zaplatenie celej uvedenej sumy len pre to, že kamerovými záznamami bolo zistené, že v určitom období vybrala peniaze z pokladní bez oprávnenia. Je tiež správny záver okresného súdu, že nemôže stanoviť výšku škody, za ktorú by mala zodpovedať žalovaná, nejakou formou odhadu určitej časti celej žalovanej

sumy. Súd prvej inštancie v bode 33. odôvodnenia správne dospel k záveru, že ani z nepriamych dôkazov (skúmanie majetkových pomerov žalovanej, resp. dochádzky vrátane prípadného vyžiadania jej daňových priznaní) nemohol dospieť k záveru o tvrdenej výške škody. Okresný súd vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že navrhované dokazovanie žalobcom nebolo spôsobilé jednoznačne preukázať všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, najmä protiprávnosť jej konania vo vzťahu k celej tvrdenej výške škody, ako ani príčinnú súvislosť jej konania so vznikom celej tvrdenej škody. Odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal s priamymi aj nepriamymi dôkazmi a ich vyhodnotením správne zistil skutkový stav. Skutočnosť preukázanú len nepriamymi dôkazmi možno považovať za preukázanú vtedy, ak na základe výsledkov hodnotenia týchto dôkazov je možné bez rozumných pochybností nadobudnúť istotu (presvedčenie) o tom, že sa táto skutočnosť naozaj stala (že je pravdivá); nestačí, ak prichádza do úvahy len možnosť jej pravdivosti (jej pravdepodobnosť). Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva záver okresného súdu, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať protiprávnosť konania žalovanej vo vzťahu k vzniknutej celej škode (t.j. nad 175 Eur. a príslušenstva) a ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a tým, že by k jej vzniku v celej výške malo dôjsť práve v dôsledku protiprávneho konania výlučne žalovanej, a že nemožno stanoviť výšku škody, za ktorú by mala zodpovedať žalovaná nejakou formou odhadu určitej časti z celkovej žalovanej sumy. Súd prvej inštancie správne uviedol, že tento záver nemožno vyvodíť ani z vykonaných, respektíve navrhovaných nepriamych dôkazov. Odvolací súd sa v tomto smere v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie uvedeným v bodoch 30. – 33., odôvodnenia.

29.2.12 Preskúmaním rozhodnutia súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne v súlade s CSP zistil rozhodujúci skutkový stav a vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd poukazuje na to, že myšlienkový postup súdu prvej inštancie je v odôvodnení rozhodnutia dostatočne vysvetlený, nielen poukazom na rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež na právne závery, ku ktorým okresný súd dospel. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Z odôvodnenia vyplýva na základe čoho dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nepreukázal výšku nároku v zamietnutej časti.

29.2.13 Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolací súd udáva, že právnym posúdením veci treba považovať činnosť súdu spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávne právne posúdenie veci nemožno preto vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu. Ani sama polemika s rozhodnutím súdu prvej inštancie alebo jednoduché spochybňovanie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, nespôsobuje nesprávnosť rozhodnutia.

29.2.14 Ani námietka žalobcu v odvolaní, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je riadne odôvodnené nie je dôvodná. Odvolací súd udáva, že podľa judikatúry ústavného súdu riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu ochranu, podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS 107/07). Súčasne súd musí dbať na celkovú presvedčivosť odôvodnenia, inými slovami na to, aby premisy uvedené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe nich dospel, boli pre verejnosť prijateľné, racionálne, v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07).

29.2.15 Za vadu konania nemožno považovať to, že sa žalobca s rozhodnutím súdu prvej inštancie nestotožnil a to, že súd prvej inštancie neodôvodnil rozhodnutie podľa jeho predstáv. Samotná skutočnosť, že odvolateľ – žalobca so skutkovými a právnymi závermi súdu vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia nesúhlasí a nestotožnil sa s nimi, nemožno odôvodniť porušením práva na spravodlivý proces, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným

súdom úspešný, teda aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecných záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97).

29.2.16 Pokiaľ žalobca v odvolaní uviedol ako dôvod odvolania, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd udáva, že tento dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom môže byť napríklad nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napríklad - vykonanie nezákonne zisteného dôkazu bez splnenia predpokladov uvedeného Čl. 16 ods. 2 CSP, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami, alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu). Odvolací súd vzhľadom na obsah odvolania žalobcu, z ktorého nie je možné vyabstrahovať danú vadu, nezistil vadu konania v zmysle ust. § 365 písm. d) CSP.

29.2.17 Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v časti ním podaného odvolania do výrokov I. a III. nespôsobuje vecnú nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, ktoré súd prvej inštancie správne právne posúdil, rozhodnutie súdu prvej inštancie je odôvodnené v súlade s § 220 ods. 2 CSP, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch I., III. potvrdil v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

30. Následne odvolací súd pristúpil k preskúmaniu rozhodnutia súdu prvej inštancie z dôvodov odvolania podaného žalovanou. Žalovaná podala odvolanie do výroku II. rozsudku, ktorým jej súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 175,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 075,- Eur od 01. 09. 2021 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

30.1 Žalovaná v odvolaní namietala, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno preukázania jej zodpovednosti za ním tvrdenú škodu vo výške 175 Eur, namietala, že súd nevykonal ňou navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ktoré navrhla dňa 20. 09. 2024 a žiadala oboznámiť výpovede konkrétnych svedkov vypočutých v trestnom konaní, respektíve oboznámiť výpovede svedkov v trestnom konaní na hlavnom pojednávaní, zachytených v zápisnici o pojednávaní, pričom uviedla konkrétne skutočnosti, ktoré mali byť preukázané a mali potvrdiť pravdivosť ňou uvádzaných skutočností. Odvolateľka namietala, že navrhnuté dôkazy súd prvej inštancie nevykonal a žiadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo takéto dôkazy nevykonal, resp. prečo im neprikladal žiadnu vážnosť.

30.1.1 Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovaná podaním zo dňa 20. 09. 2024 navrhla ako dôkaz oboznámiť výpovede svedkov z trestného konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom sp. zn. 4C/34/2022, a to ich výpovede v prípravnom konaní, resp. oboznámiť ich výpovede zo zápisnici z hlavných pojednávaní. Navrhla oboznámiť výpovede svedkov - E. K., J. E. J., F. G., E. K., I. J., L. G., L. M., I. N., O. P. M., J. G., Q. J., a to na skutočnosti tvrdené žalobcom ohľadne jej prístupu k pokladniciam, že nebola poverovaná nákupmi pre žalobcu, respektíve rozmieňaním bankoviek a mincí pre žalobcu, čo bolo vyvrátené výpoveďami svedkov. Na preukázanie svojich tvrdení navrhla dôkazy dňa 20. 09. 2024, žiadala oboznámiť výpovede svedkov z trestného konania, resp. oboznámiť ich výpovede zo zápisnice z hlavných pojednávaní, pričom konkrétne uviedla mená a priezviská svedkov, ako aj skutočnosti, ktoré v trestnom konaní potvrdili, a ktoré ako tvrdila potvrdzujú pravdivosť ňou uvádzaných skutočností.

30.1.2 Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie pre nedostatok dôvodov nie je možné zistiť z akého dôvodu súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dokazovanie žalovanou. Súd na pojednávaní 04. 10. 2024 vyzval strany, aby sa vyjadrili, či majú návrhy na doplnenie dokazovania s tým, že súd eviduje návrh žalovanej na doplnenie dokazovania oboznámením sa s výpoveďami niektorých svedkov, ktorí boli vypočutí v trestnom konaní. V súlade s § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, okrem iného, aj prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Z obsahu odôvodnenia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, prečo súd nevykonal navrhnuté dôkazy žalovanou tak, ako boli uvedené vyššie, a preto odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým bola

žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 175,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % od 01. 09. 2021 do zaplataenia zrušiť a vrátiť mu vec v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces, do ktorého patrí aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Keďže súd prvej inštancie v tejto súvislosti neuviedol žiadne závery, jeho rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

30.1.3 Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku II., ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 175,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01. 09. 2021 do zaplataenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

31. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výroku II., ktorou súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 900 Eur od 01. 09. 2021 do zaplataenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku potvrdil, nakoľko žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne dôvody, ktoré by spôsobili vecnú nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. V tejto časti súd rozhodol o príslušenstve k už právoplatne priznanej pohľadávke žalobcovi voči žalovanému vo výške 900 Eur v trestnom konaní.

32. Odvolací súd z dôvodu zrušenia rozhodnutia v časti výroku II., zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie aj závislom výroku IV., ktorým okresný súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

33. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne v časti, v ktorej odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil vec prejedná a rozhodne (bod 30.1.3. odôvodnenia), svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby bolo zachované právo strán sporu na spravodlivý proces, do ktorého patrí aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, vrátane uvedenia v odôvodnení, prečo, ak nevykoná navrhnuté dôkazy ich nevykonal.

34. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie opätovne rozhodne o trovách konania (§ 396 ods. 1, 3 CSP).

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.